

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **M. B. i M. B. 1 (uprzednio B.2.)**

wobec których warunkowo umorzono postępowanie o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 stycznia 2026 r.,

wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego w przedmiocie kosztów zastępstwa prawnego

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. oraz § 16 zd. drugie w zw. z § 11 ust. 4 pkt 2 i ust. 7 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1935 z późn. zm.)

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od M. B. i M. B. 1 na rzecz oskarżyciela posiłkowego – K. S.A. z siedzibą w T. (uprzednio K. 1 S.A. z siedzibą w T.) kwoty po 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) od każdego, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z wyboru w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w łącznej kwocie 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych), za sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na kasację.

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie, obrońca M. B. i M. B. 1 (uprzednio B.2.) wywiódł kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 23 kwietnia 2025 r., sygn. akt XI Ka 834/24, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 12 czerwca 2024 r., sygn. akt IV K 839/23 (k. 4-10 akt SN).

Odpowiedź na ten nadzwyczajny środek zaskarżenia złożył m.in. pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego K. S.A. z siedzibą w T. (k. 20-21 akt SN). W treści złożonej odpowiedzi r.pr. P. P. zawarł wniosek o zasądzenie od oskarżonych na rzecz klienta *„kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych”*.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 20 listopada 2025 r., sygn. akt II KK 405/25 oddalił kasację obrońcy M. B. i M. B. 1 jako oczywiście bezzasadną, obciążając jednocześnie ww. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w częściach na nich przypadających (k. 36 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 636 § 1 k.p.k. w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, wniesionego wyłącznie przez oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na ogólnych zasadach ten, kto wniósł środek odwoławczy. Z kolei w myśl art. 636 § 2 k.p.k. razie nieuwzględnienia środków odwoławczych wniesionych przez co najmniej dwa uprawnione podmioty stosuje się art. 633 k.p.k., który obliuguje do zasądzenia kosztów procesu od każdego z nich na zasadzie słuszności. Powyższe przepisy mają odpowiednie zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym, o czym przesądza treść art. 637a k.p.k. Stosownie do powyższych regulacji, postanowieniem z dnia 20 listopada 2025 r., sygn. akt II KK 405/25 Sąd Najwyższy obciążył M. B. i M. B. 1 kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w częściach na nich przypadających. Rozstrzygnięcie to nie objęło jednak wydatków oskarżyciela posiłkowego, które należą do kosztów procesu (art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k.).

W tej sytuacji, uwzględniając wniosek, należało zasądzić od M. B. i M. B. 1 na rzecz oskarżyciela posiłkowego – K. S.A. z siedzibą w T. (uprzednio K. 1 S.A. z siedzibą w T.) wydatki, jakie poniósł on w związku z wykonaniem przez ustanowionego pełnomocnika czynności polegającej na sporządzeniu odpowiedzi na kasację. Wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego nie zawierał oświadczenia o wysokości kosztów poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego z tytułu wynagrodzenia radcy prawnego, a zatem stosowną opłatę ustalono zgodnie z § 16 zd. drugie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1935 z późn. zm.; dalej: rozporządzenie) w wysokości odpowiadającej stawce minimalnej.

Z uwagi na fakt, iż przepisy rozporządzenia nie określają stawki wynagrodzenia za sporządzenie odpowiedzi na kasację, respektując brzmienie § 20 rozporządzenia, należało zastosować w sprawie § 11 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia, określający stawki minimalne przewidziane dla czynności m.in. sporządzenia opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji (por. m.in. postanowienie SN z dnia 26 czerwca 2019 r. IV KK 372/18; postanowienie SN z dnia 29 września 2020 r., IV KK 603/19; postanowienie SN z dnia 22 marca 2021 r., IV KK 574/20). W tej sytuacji kwotą, którą należało zasądzić od M. B. i M. B. 1 na rzecz oskarżyciela posiłkowego – K. S.A. z siedzibą w T. tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z wyboru przed Sądem Najwyższym, tj. za sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na kasację, była kwota 720 zł. Biorąc pod uwagę, iż oddalona kasacja została wywiedziona w imieniu M. B. i M. B. 1, zasadnym było ich obciążenie w częściach na nich przypadających, tj. po 360 zł.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy postanowił jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[r.g.]

